

BELA NEDELJA

NEDELJSKO PISMO

župnije Prevalje

Jn 20,19–31
DUHOVNE OČI

V današnjem evangelijskem odlomku beremo, da Tomaž ni verjel pripovedovanju svojih prijateljev apostolov in drugih, ki so videli vstalega Jezusa. Lahko bi rekli, da ni znal gledati s srcem, ampak se je dal voditi svoje glavo, združeni z napuhom. Razlagalci Svetega pisma se strinjajo, da Tomaž ni imel Jezusa nič manj rad kot drugi apostoli. Menijo, da so ga zaradi njegove vročkrvnosti in črnogledosti močnejše potrli dogodki velikega petka. Njegova napaka je bila, da je zapustil družbo apostolov in učencev in tako ni bil navzoč, ko se je na veliko noč zvečer prikazal vstali Gospod. »Dokler se na lastne oči ne prepričam, ne bom veroval!« je bil trmast. Ob srečanju z Gospodom teden dni kasneje je iskreno izpovedal vero z vzklikom: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus ga je prijateljsko pokaral: »Veruješ. Blagor pa tistim, ki niso videli, a so verovali.«

S temi besedami Jezus ne blagruje tistih vernikov, ki za svojo vero ne iščejo

razlogov. Vera mora biti pametna in razumna. Človek mora vedeti, zakaj veruje, a v tem ne sme pretiravati. Poznamo nesrečne, uboge ljudi, ki iščejo vero, pa je ne najdejo. Nekaj jih vleče v lepoto, ki jo deloma vidijo, deloma slutijo, pa se ne morejo otresti dvomov in kar naprej čakajo. Dejstvo je, da niso dovolj zdrave oči v glavi. Srce, to je naša duhovna narava, mora biti zdravo, da bomo jasno gledali resnice npravnega, duhovnega življenja. Živeti moramo po resnici, če hočemo, da nam duhovne oči ne bodo oslabele. Za vero je torej potrebno čisto in ponižno srce, kajti vera ni sad našega modrovanja, ampak dar Boga za življenje v prijateljstvu z njim.

Drugi nauk, ki nam ga ponuja Tomaževa zgodba, pa je, da smo ljudje ustvarjeni kot občestvena bitja, da potrebujemo drug drugega. To velja tudi na področju vere. Našo vero moramo izpovedovati skupaj z drugimi, moja vera se namreč hrani ob tvoji veri. Tvoja vera mi je v oporo. Upam, da velja tudi obratno.

Po: S. Čuk, Misli srca

Za duhovno rast

Čez osem dni so bili
njegovi učenci spet notri
in Tomaž z njimi.
Jezus je prišel
pri zaprtih vratih,
stopil mednje in jim rekel:
»Mir vam bodi!«

(Jn 20,26)

Kje pa prebiva ta Jezusov mir?

a) V tistem človeškem srcu, kjer greh molči in Sveti Duh vlada. Kjer je bil satanov prestol zrušen in v srcu spet postavljen prestol Jezusu Kristusu, kristjan lahko resnično govori: »Sedaj ne živim jaz, temveč Kristus živi v meni.«

b) V tisti dobri krščanski hiši, kjer nista mož in žena samo eno telo, temveč tudi eno srce in ena duša, in kar želi eden, to želi tudi drug, kar oče reče, temu se pridruži tudi mati, kar starši želijo, otroci tudi radi upoštevajo. Tam je Jezusov mir doma, tam je dobro stanovati. Bolje skleda kislega zelja v miru kot pečeni vol v nemiru.

c) V tisti občini, kjer sosedge miroljubno skupaj živijo, raje pretrpijo majhno krivičnost, kot da bi storili krivico. Kjer ena hiša ljubeznivo varuje drugo pred škodo in v vsaki stiski rada hiti na pomoč, kjer ne rogovilijo pijanci, nobeni ponočnjaki ne motijo miru, tam bivajo Božji angeli in v taki občini je dobro biti. Je ta Božji mir tudi v vaših srcih, v vaši hiši, v vaši občini? Da, ker imam sladko tolažbo, da ta Jezusov mir, če kdaj, potem je v tem času postal pri

vseh, ki jih Bog ni povsem zapustil in ki Boga niso zavrgli, stalni gost. Ta sveti čas je bil resnično tolažilni, ker se je toliko kristjanov prebudilo iz svojega duševnega spanja, svoje raznolike spovedi izboljšalo s splošno življenjsko spovedjo in se spravilo z Bogom. Toliki sovražniki, ki so se mnogo let sovražili, so ponovno odpustili in si podali roke. Toliki so krivično imetje vrnili in težek kamen odvalili s svoje vesti. Moja draga čreda, z veseljem vas lahko danes pozdravim z Jezusovimi besedami: Pax vobis, mir z vami. In naši sveti angeli varuhi, ki se nad enim grešnikom, ki opravi resnično pokoro, bolj veselijo kot nad devetindevetdesetimi pravičnimi, se bodo veselo pridružili nebeškemu spevu: »Slava Bogu – mir ljudem.« O, da bi visoko vrednost tega miru prav spoznali in ne bi tega miru nikoli več izgubili.

Po: A. M. Slomšek, Prazniki – od pepelnice do zahvalne nedelje

Apostol Tomaž za svojo vero postavi pogoj, ki se nas posebej dotakne, saj smo mu tudi mi velikokrat podobni: želimo oprijemljive dokaze, da bi lahko globlje verovali.

Očitno je, da je Tomažu ta nepričakovana in grozna Jezusova smrt na križu tako

omajala njegovo vero v Odrešenika, da dejansko potrebuje oprijemljiv dokaz za to, da bo lahko veroval v samo vstajenje.

Osem dni po veliki niči so učenci ponovno zbrani, tudi tokrat za zaklenjenimi vrati. Osem je število neskončnosti, večnosti. Osmi dan je dan vstajenja, ki ne pozna večera. To pa je tudi nedelja, ko se kristjani zbiramo k evharistiji. S pozdravom »Mir vam bodi!« stopi Jezus med svoje učence – kakor naredi tudi pri vsaki sveti maši, ko se kristjani zbiramo ob lomljenju kruha. Tudi nam se daje v otipljivi podobi bele hostije. Ob praznovanju evharistije se lahko kristjani nedeljo za nedeljo učimo vere v prisotnost Vstalega. Zato velja povabilo tudi nam: Ne bodimo neverni, ampak verni.

Po: A. Grün

Oznanila

◆ **Jutri, v ponedeljek /25.4./ in v torek /26.4./ imajo veroučenci redni verouk!** Od srede, 27. aprila, do vključno **TORKA, 3. maja**, pa imajo otroci **prvomajske počitnice**. Redni verouk se nadaljuje s sredo, 4. maja.

◆ »Pojdi in popravi mojo Cerkev!« je geslo **tedna molitve za duhovne poklice**, ki bo v Cerkvi na slovenskem potekal od 1. do 8. maja 2022. Klic, ki ga je zaslišal sveti Frančišek, naj odmeva tudi v nas skozi ves teden molitve, zlasti še v tem času skupne hoje na poti sinode. V tednu molitve posebej molimo za nove duhovne

poklice, svetost ter stanovitnost poklicanih.

◆ **V Domu starostnikov na Prevaljah bo od torka /26.4./ naprej zopet redna sv. maša. Zaenkrat iz epidemioloških razlogov samo za oskrbovance doma. Zaradi njihovega ustaljenega hišnega reda je ta sv. maša ob 19.00. Zato bo ob torkih večerna sv. maša v **župnijski cerkvi že ob 18.00!!!** Ne spreglejte tega novega urnika, sicer pa je bilo redno tako že v času pred epidemijo.**

◆ S prvim majem se začne ljudska **pobožnost šmarnice**.

Letošnje zgodbe »Marija ima rada vse otroke«, nam v živahnih

dialogih in pismih z vseh koncev sveta predstavijo življenje otrok v misijonih. Seznanijo nas s poslanstvom misijonarjev in nas hkrati vabijo, da bi prepoznali, kako nas »Bog res kliče tudi po ljudeh in vsakdanjih dogodkih«. In vse to z namenom, da naše »življenje postane dar za Boga«. S pomočjo šmarničnih nalog bomo letošnje spodbude vsak dan znova izročali naši nebeški Materi Mariji. K pogovoru o misijonih pa bo otroke spodbujala tudi družabna igra, ki jo bodo skozi mesec sestavili z zbiranjem dnevnik kartončkov.

Veroučenci, še zlasti letošnji prvoobhajanci, lepo vabljeni!

Svete maše

24. 4. 2022 – BELA NEDELJA

7.30 za vse žive in pokojne župljane

9.30 za +Matevža Suhovršnik

PONEDELJEK, 25. 4., Marko, evangelist

19.00 za +Lizo, Foltija, Lojzko in starše Ravnjak

TOREK, 26. 4., Marija, Mati dobrega

sveta

18.00 (!!!) za +Dorotejo Ulčar

SREDA, 27. 4., Hozana Kotorska

Na Prevaljah ni sv. maše

ČETRTEK, 28. 4., Peter Chanel,

duhovnik

19.00 za +Vida Kacla

PETEK, 29. 4., Katarina Sienska, devica

7.30 za +Rudolfa Vogrin, Rotovnik-Plevnik

SOBOTA, 30. 4., Pij V., papež

19.00 za +Marijo in Karla Janko

**1. 5. 2022 – 3. VELIKONOČNA –
JOŽEF DELAVEC – PRAZNIK DELA**

7.30 za vse žive in pokojne župljane

9.30 za +Marijo Janko in Ano Seučnik

27. april

HOZANA KOTORSKA

Njen rojstni kraj ni zanesljivo znan, vsekakor pa se je rodila leta 1493 nekje v okoli mesta Kotor v Črni gori. Starši so bili pravoslavne vere in pri krstu so ji dali ime Kata (Katarina). Bila je pesniško nadarjena in je na paši najraje prepevala pesmi, ki jih je sama zlagala. Mati ji je pripovedovala, da Bog, ki je postal človek in je več kot trideset let živel na zemlji, še naprej živi med nami pod podobo kruha. Mati ji je tako pokazala tudi cerkev v Kotoru. Kato je minilo veselje do paše, odtlej je hotela biti v bližini tabernaklja, kjer prebiva Bog pod podobo kruha. S štirinajstimi leti se je preselila v Kotor in živela pri mestnem svetovalcu kot služkinja. Gospodar ji je omogočil, da se je naučila brati in pisati. Zelo rada je obiskovala bolnike, ki jih je hotela tolažiti in razvedriti. Stopila je v tretji red sv. Dominika in si privzela ime Hozana. Preselila se je v tesno celico v Kotorju, kjer je lahko nemoteno molila, sicer pa je čas uporabila za delo in strežbo bolnikom. Leta 1521 je potres porušil njeno celico in preselila se je k samostanu ob cerkvi sv. Pavla. Meščani so ji prinašali hrano, ona pa jo je delila z reveži in bolniki ter molila za vse, ki so se zatekli k njej. Umrla je leta 1565.

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;

TRR: SI56 048700002867311;
uradne ure vsak dan po sv. maši;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.

www.zupnija-prevalje.si

Odgovarja: Franc Brglez, župnik